

Kinder Torah

Parashas Nasso

בס"ד

Friends Forever

"Mr. Kohen, I would like to give you a gift."

"That is so nice of you, Mr. Toram."

"There is only one condition, however, Mr. Kohen. After I give it to you, it will be mine."

"I do not mind, Mr. Toram, but I have a question. If the gift remains yours, then you cannot really claim that you gave it to me. Something that you give away does not remain yours; it goes into the possession of the other person."

"In principle, you are right, Mr. Kohen. However, there is a verse in this week's parasha that backs up what I am saying. 'A man's holy things shall be his, what he gives to the Kohen shall be his' (Bamidbar 5:10). If someone gives something away to the Beis HaMikdash or to the Kohen, how can it still be his?"

"That is exactly my question, Mr. Toram."

"The Chofetz Chaim zt"l answers this question with a parable from the Medrash. There was once a man who had three friends. He was very close to the first friend. He spent most of his time with him, and devoted much thought and effort to their friendship. The second friend was different. He was somewhat friendly with him. He spent less time with him than the first friend; however, he still cared for him very deeply. The third friend was the least close of any of them. He received hardly any of the man's attention.

"One day this man was called to make an appearance before the king. He was frightened. 'What does the king want from me? When the king summons someone, it is not a good sign. I need help. I will call on my friends to assist me.' The man went to ask his first and best friend to go before the king with a good recommendation about him. Perhaps the king would look upon him more favorably after hearing words of praise from another loyal subject. 'My good friend, will you please speak to the king on my behalf?' The first friend flatly refused. He did not want to have anything to do with the king. Who knows what the king might do to him for defending his friend? He valued his own life and security too much to help his troubled friend.

"The man proceeded to go to his second friend. 'Will you please speak to the king on my behalf?' The friend thought for a moment and answered. 'I will tell you what I will do for you, my friend. I will accompany you to the gates of the palace. I will give you moral and emotional sup-

port. However, I will not go in and face the king. That is too dangerous. After the gates of the palace, you are on your own.'

"The man was crushed. These were his two best friends, whom he had loved and cared for his whole life. What would he do? He had no choice but to go to his third friend, the one to whom he hardly paid attention. He did not hold much hope. His close friends had already refused him. What could he expect from this casual friend? He approached him tentatively. 'My friend, I am in a tough situation. The king has summoned me and I do not know what to do. I fear the worst. Perhaps you can help me out by speaking to the king on my behalf. Put in a good word, a character reference, whatever you can do.' The man held his breath, waiting for the response. 'Do not fear. I will go with you straight to the king, and I will speak on your behalf until you are saved. Nothing will happen to

you.' And so it was. The third friend went with the man to the king and saved him from disaster.

"Who is the first friend? That is a man's money. It is very dear to him. He spends much time earning it, investing it, counting it, spending it, and worrying about it. After 120 years, a person faces the King of Kings, Hashem. Can he take his money with him? Not at all. The money stays behind – here in this world. It refuses to speak on his behalf before Hashem. The second friend is a man's family and friends. He spends time with them, although not as much time as he spends on his livelihood. They can give him a proper sendoff from this world. At his *levaya* (funeral) they accompany him to the *kever* (grave). More than that, they cannot do. They are also left behind in this world. They cannot speak directly to the Almighty as He sits in judgment. Who is that third friend who will speak on his behalf before Hashem? The Torah he learned and the mitzvos he performed. They are the only things that he can take with him to the next world. They will always stand fast at his side. 'A man's holy things shall be his, what he gives to the Kohen shall be his.' Mr. Kohen, the gift that I want to give to you is a mitzvah. Therefore, it will always remain mine. It is my friend forever. It will stand before the King of Kings and extol my merits in this world. Only my Torah and mitzvos will save me from a severe judgment."

Kinderlach . . .

Now is the time to make good friends. No one wants to have a friend who will betray him. Oy va voy. Friends who cannot help us when we are in trouble are not the best friends either. We want good, trustworthy, capable friends who will stand by us forever, through thick and thin. Who are these friends? Torah and mitzvos. Every word of Hashem's Holy Torah that you learn, stays with you forever, even after 120 years. Every act of kindness that you do for your fellow Jew is eternal. It will stand by you on the day of judgment. Every blessing that you make, and every sign of respect that you show to your parents, teachers, and elders is a true friend to you. You can count on it to help you when you need it. Kinderlach put your efforts into the best friendships . . . the ones that last forever.

והגדת לבנך

פרשת נשא

פנה אליו בהכנעה: "ידידי, אני נמצא במצב קשה. המלך קרא לי להופיע בפניו, ואיני יודע מה לעשות. אני חושש מפני הגרוע מכל. אולי תוכל לעזור לי ולדבר בפני המלך בזכותי? המלץ עלי איזה דבר טוב, מסור עדות-אופי – כל מה שתוכל! הוא המתין בנשימה עצורה לתגובת חברו. 'אל תירא. אלך עמך עד למלך, ואמליץ בעדך עד שתימצל. לא יאונה לך כל רע.' וכך היה. החבר השלישי התלווה לאדם בהליכתו למלך והצילו מאסון.

"מי הוא החבר האחד? זהו כספו של האדם. הוא יקר לו מאוד. האדם מבלה שעות בעבודה למענו. ואז הוא עוסק שעות בהשקעת הכספים שצבר, בספירתם, בהוצאתם ובדאגה להם. לאחר מאה ועשרים שנה, מופיע האדם לפני מלך מלכי המלכים, הקב"ה. האם הוא יכול לקחת עמו את כספו? כלל לא. כל הכסף נשאר מאחור – בעולם הזה. אין הכסף מוכן להמליץ טוב בעדו בפני המלך. חברו השני של האדם הוא משפחתו וידידיו. הוא מקדיש להם זמן, אך פחות זמן מאשר הוא מקדיש לפרנסתו. הם יכולים ללוותו בדרכו מהעולם הזה לעולם הבא: לאחר פטירתו הם משתתפים בלוויה שלו ומלווים אותו עד לקבר. יותר מזה, אין הם יכולים לעשות. גם הם נשארים מאחור, בעולם הזה, ואין הם יכולים לדבר ישירות לקב"ה בשעה שהוא יושב בדין. ומי הוא החבר השלישי שאכן הולך להמליץ טוב על האדם לפני ה' התורה שלמד והמצוות שקיים. הם הדברים היחידים שהוא יכול לקחת עמו לעולם הבא. הם תמיד יעמדו לצדו. ואיש את קדשיו לו יהיו, איש אשר יתן

לכהן – לו יהיה! מר כהן, המתנה שאני רוצה לתת לך היא מצווה. ולפיכך, היא תישאר תמיד שלי. היא תמיד תשמש לי חבר. היא תעמוד בפני מלך מלכי המלכים ותלמד עלי זכות באשר למעשה בעולם הזה. רק התורה והמצוות יצילו אותי מגזר דין קשה, חלילה."

חברים לנצה

"מר כהן, אני רוצה לתת לך מתנה."
 "תודה לך; אני מאוד מעריך זאת, מר תורם."
 "אך יש רק תנאי אחד למתנה זו, מר כהן. אחרי שאני נותן לך אותה, היא תישאר שלי."
 "בסדר גמור, מר תורם. אך יש לי שאלה: אם המתנה נשארת שלך, אינך יכול לטעון שנתת לי אותה. מתנה שניתנת אינה נשארת של הנותן; היא עוברת לרשותו של מקבל המתנה."
 "עקרונית אתה צודק, מר כהן. אך יש פסוק בפרשת השבוע הזה שתומך במה שאמרת. 'ואיש את קדשיו לו יהיו, איש אשר יתן לכהן לו יהיה' (במדבר ה', י'). אם מישהו נותן משהו לבית המקדש או לכהן, כיצד יכול דבר זה להישאר שלו?"
 "זוהי בדיקת שאלתי, מר תורם."

"החפץ חיים זצ"ל עונה על שאלה זו במשל מתוך המדרש. מעשה באדם שהיו לו שלושה חברים. את האחד – אהב מאוד. הוא הקדיש לו זמן רב, והשקיע מחשבה ומאמץ בידידות שביניהם. יחסיו עם חברו השני היו שונים. הוא אמנם התייחס אליו בחביבות, אך לא הקדיש לו זמן רב כל כך. עם זאת, עדיין חש אליו קשר עמוק. החבר השלישי היה הרחוק ביותר מבין כולם – בקושי זכה הוא לתשומת לב מאותו אדם.

"יום אחד, נקרא אדם זה להופיע בפני המלך. נבהל האיש: 'מה רוצה ממני המלך? כאשר המלך קורא למישהו, סימן מבשר רעות הוא זה. אני זקוק לעזרה. אקרא לחברי שסייעו לי.' הוא פנה אל חברו הראשון שיבוא בפני המלך וימליץ טוב עליו. אולי המלך יטה אליו חסד לאחר שישמע דברים טובים מאחד מנתיניו הנאמנים. 'חברי הטוב, האם תהיה מוכן לדבר עלי בפני המלך?' אך אותו חבר סירב בתוקף. הוא לא רצה שום קשר עם המלך. מי יודע מה המלך יעשה לו אם יגן על חברו? חייו ובטחונו האיש היו חשובים לו יותר מרצונו לעזור לחברו בצרתו.

"פנה האיש לחברו השני. 'אולי תואיל לבוא לפני המלך ולהמליץ טוב עלי?' החבר חשב לרגע, והשיב: 'אומר לך מעשה שאוכל לעשות עבורך, ידידי. אלווה אותך עד לשערי הארמון, וכך תזכה בתמיכתי בדרכך אל המלך. אך לא אכנס למלך. הדבר מסוכן מדי. מעבר לשערי הארמון – תצטרך להסתדר לבד.'

"האיש היה שבור ברוחו: אלה היו שני חבריו הטובים, שאותם אהב ולהם דאג כל חייו. מה יעשה? לא היתה לו ברירה אלא לפנות לחברו השלישי, אותו חבר שמעולם לא זכה להרבה תשומת לב ממנו. לא היו לו תקוות רבות. הרי חבריו הקרובים כבר סירבו לבקשתו – ול מה הוא יכול לצפות מחבר-רחוק זה? הוא

ילדים יקרים ...

כעת הזמן להתחבר לחברים טובים. אף אחד אינו רוצה חבר שעתיד לבגוד בו. אוי ואבוי... חברים שאינם יכולים לעזור לנו בשעת צרה אינם החברים הטובים ביותר. אנו רוצים חברים טובים, נאמנים ובעלי יכולת, שיעמדו לצדנו תמיד, בכל אירוע שיבוא עלינו. מיהם חברים אלה? התורה והמצוות. כל מילה מתורת ה' הקדושה שלומדים, נשארת אתנו לעד, גם אחרי מאה ועשרים שנה. כל מעשה חסד שעושים ליהודי אחר הוא מעשה נצחי. הוא יעמוד לצדנו ביום הדין. כל ברכה שמברכים, כל יחס של כבוד שמראים להורים, למורים ולזקנים, כולם מהווים חברים נאמנים. נוכל לסמוך עליהם שיעזרו לנו בעת הצורך. ילדים יקרים, השקיעו את מאמצים בחברויות הטובות ביותר... אלה הנמשכות לנצה.